

ת"פ 51148/09/19 - מדינת ישראל נגד נ' ל'

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 51148-09-19 מדינת ישראל נ' ל'

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
נ' ל'

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עו"ד אורי קינן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה**, לפי סעיף 332(2) בחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 14.9.19 בשעה 00:40, הבחינו שני שוטרים שהיו בסיוור שגרתי בראשון לציון בנאשם אשר נהג ברכבו ברחוב בעיר ואחז בידו מכשיר טלפון נייד. אחד השוטרים סימן לנאשם לעצור בצד, צעק לעברו "משטרה" וסימן באמצעות הפנס שהיה בידו. הנאשם הוריד את הטלפון הנייד מטה והנהן בראשו בהסכמה. **לפתע סטה הנאשם מנתיב נסיעתו, ביצע פניית פרסה והחל בנסיעה מהירה. בהמשך ביצע פניית פרסה שמאלה בצומת רחובות והמשיך בנסיעה בעודו חוצה צומת ברמזור אדום. הנאשם המשיך בנסיעה פרועה כאשר הוא נוסע בין שני נתיבי הנסיעה לאותו כיוון.**

הנאשם המשיך בנסיעה, פנה שמאלה בכיכר נגד כיוון התנועה, חצה צומת ברמזור אדום ומיד בהמשך חצה צומת נוסף ברמזור אדום. הנאשם המשיך בנסיעתו ועבר צומת נוסף ברמזור אדום, פנה שמאלה לכביש 431 ובצומת הכבישים 20 ו-431 איבדו השוטרים קשר עין עם הנאשם.

בהמשך החלו השוטרים בסריקות באזור מגוריו של הנאשם בראשון לציון עד שזיהו אותו יושב ברכבו בצד הדרך. השוטרים עצרו במקביל לרכב הנאשם, יצאו מהניידת לכיוונו וכאשר הנאשם הבחין בכך הוא החל בנסיעה, **ביצע פניית פרסה במקום ופגע ברכב חונה מסוג שברולט. אחד השוטרים הוציא את אקדחו וכיוון אותו לעבר הנאשם במטרה להרתיעו ואף צעק לו לחדול מנסיעתו אך הנאשם לא נענה לקריאותיו, המשיך לנסוע ובהמשך ביצע פניית פרסה נגד כיוון התנועה. בהמשך נסיעתו ביצע פניית פרסה נוספת נגד כיוון התנועה וכאשר הגיע לצומת רחובות, ניסה להמשיך בנסיעתו בין שני נתיבי התנועה וכתוצאה מכך פגע ברכב מסוג פולקסווגן וברכב מסוג מזדה.**

כתוצאה מנהיגתו של הנאשם נגרמו נזקים, לרכב השברולט, לרכב הפולקסווגן ולרכב המזדה, וכתוצאה מהתאונה אשר לה גרם הנאשם, נגרמו נזקי גוף וחבלות לנוסעי רכב הפולקסווגן והמזדה: של פונתה לבית החולים על ידי מד"א בגין כאבים בגב ובצוואר. ב.פ פונתה לבית החולים על ידי מד"א בגין כאבים ביד ימין ומ.ב ניגש לבית החולים לאחר שנחבל בעורף ובאמה.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, ללא הסכמה לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם היה כבן 24 בעת ביצוע העבירה, רווק, מתגורר עם משפחתו. הוא נשר ממערכת החינוך בכיתה י' בשל רצונו להתמקד בתעסוקה. בהמשך שולב בפנימייה והשלים 12 שנות לימוד ובגרות מלאה. התגייס לצבא ואולם נוכח קשיי הסתגלות שוחרר מהשירות לאחר ארבעה חודשים בגין אי התאמה. בשנה שלאחר מכן התנדב לשירות לאומי בבית חולים למשך שנה וחצי. במקביל עבד בעבודות מזדמנות והחל משנת 2016 עבד כמחסנאי. משפחתו מתמודדת עם קשיים כלכליים משמעותיים לאורך השנים, אביו סובל מקשיים רפואיים שונים ומוכר כנכה ואמו אינה עובדת. הנטל בפרנסת משפחתו מוטל על שכמו של הנאשם. בשנת 2018 השתלב בלימודי מכינה לשיפור ציוני הבגרות.

בגיל 20 החל לצרוך סמים מסוג קנאביס בנסיבות חברתיות, בין היתר על רקע קושי להתמודד עם מצבי לחץ וחרדה. שלל קיומה של התמכרות, ובדיקות שתן שביצע הצביעו על היעדר שרידי סם. הנאשם נעדר הרשעות קודמות ועברו התעבורתי קל יחסית.

ביחסו לעבירות הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. מסר כי החליט לברוח מהשוטרים לאחר שחוזה חרדה, היה נתון בסערת רגשות והתקשה לשלוט בהתנהגותו. בנוסף התייחס לכך שבתקופה שקדמה לאירוע צבר רגשות של חוסר אונים, חוסר שליטה בחייו, תסכול וחרדה שצפו במהלך האירוע והקשו עליו לשלוט בהתנהגותו. לדבריו ביום האירוע נסע מביתו לבילוי, במהלך הנהיגה השתמש בטלפון הנייד ורכבו היה ללא רישיון תקף וללא ביטוח תקף. בשל כך חווה פחד מענישה מחמירה. לדבריו, לאחר דקות ספורות של מרדף עצר בצד הכביש כדי להסגיר את עצמו, אך כאשר ראה שהשוטרים כיוונו לעברו נשק, חווה התקף חרדה עמו התקשה להתמודד, נכנס חזרה לרכבו והמשיך להימלט, נהג בחוסר זהירות, איבד שליטה על רכבו ופגע בשני כלי רכב בהם נפצעו הנוסעים, עד לעצירתו. הנאשם הביע חרטה ואשמה על הפגיעה שגרם לנוסעי כלי הרכב ועל התנהגותו חסרת הרסן ותיאר קושי להתמודד עם חווית המעצר וההלך המשפטי. לדבריו מדובר בהתנהגות חריגה שאינה מאפיינת את אורחות חייו. הביע נכונות להשתלב בטיפול.

במסגרת הליך המעצר, התרשם שירות המבחן שהנאשם מצליח לרוב להתנהל באופן מווסת ולהימנע ממעורבות עם החוק וכי הסיכון במצבו קשור בעיקר לקשייו להתמודד במצבי לחץ ולמאפייני אישיותו אשר מגבירים נטייה להתנהלות בעייתית ואימפולסיבית. במסגרת צו פיקוח המעצר הופנה לתוכנית "יתד" שהיא תכנית ייעודית לצעירים מחוץ לשירות המבחן במטרה לאפשר לו קבלת מענים שונים בהתאם לגילו הצעיר ולצרכיו. בתקופת הצו הנאשם עמד בקשר עם שירות המבחן והביע רצון למצוא פתרונות מקדמים במצבו. שירות המבחן התרשם שהנאשם בעל יכולות תפקוד בסיסיות ושיאיות נורמטיביות לעתיד, עושה מאמצים לקידום מצבו ומבטא נכונות לערוך שינוי באורחותיו.

בסיכום התרשם שירות המבחן שהנאשם בעל עמדות וערכים תקינים ולצד זאת התקשה להתמודד באופן מקדם במסגרות שהיוו עבורו גורמי לחץ. למרות קשייו גילה מוטיבציה, כוחות ויכולות. ביצוע העבירה חריג לאורח חייו, ונובע מקשייו להתמודד עם קשיים רבים באותה עת. הוא מכיר בפסול שבהתנהלותו ומבטא

חרטה. להערכת שירות המבחן בבסיס העבירה תחושת חרדה ותסכול שהובילו להתנהגות פזיזה ואימפולסיבית. שירות המבחן לא התרשם מדפוסים עברייניים מושרשים בהתנהגותו ואולם העריך קיומם של דפוסים אימפולסיביים, קושי בוויסות דחפים במצב לחץ ונטייה להתנהגות הרסנית.

כגורמי סיכון להישנות ביצוע עבירות מנה שירות המבחן את חומרת העבירה והנזקים שגרם לנפגעי העבירה, קשייו בריסון ובשליטה עצמית, קשייו להתמודד באופן מקדם עם מצבי דחק, תסכול וכעס, שימוש לרעה בחומרים פסיכו-אקטיביים לאורך זמן ומערכות תמיכה משפחתית וחברתית חלשות. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את היותו בעל יכולות וכישורים, היעדר עבר פלילי, תפקודו החיובי במסגרות חיו למרות קשייו, יציבות תעסוקתית ותמיכתו במשפחתו וכן גילוי אמפתיה כלפי נפגעי העבירה וחרטה שהביע, ניקיונו מסמים בשנה האחרונה, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן וההתרשמות כי להליך המשפטי אפקט מרתיע עבורו.

לאור נכונותו להשתלב בטיפול במטרה לרכוש כלים להתמודדות מקדמת במצבי לחץ לצורך הפחתת הסיכון במצבו **המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן על הנאשם לצד צו של"צ בהיקף של 250 שעות**, תוך הערכה שעונש מאסר, אף אם בעבודות שירות, יביא להידרדרות במצבו הרגשי ועשוי לפגוע ביכולתו להשתלב בטיפול משמעותי.

בתסקיר המשלים דיווח שירות המבחן כי **במהלך חודש נובמבר 20' שולב בטיפול פרטני שבועי בשירות המבחן** וכי התקיימו עמו תשעה מפגשים, שאליהם הגיע באופן סדיר ושיתף בקשייו. חלק מרכזי בשיחות עסק בקשייו בהתמודדות עם מצבו הכלכלי, חובותיו והחרדות עמן מתמודד בעקבות ההליך והחשש מהעונש הצפוי לו. במהלך השיחות, התייחס הנאשם באופן מעמיק וביקורתי להתנהגותו בעבירה, מכיר בבעייתיות ובסיכון שבה, ובפגיעתו באחרים וברכושם.

שירות המבחן התרשם מהידרדרות במצבו הנפשי שניכר כי הוא סובל ממצוקה רגשית סביב מצבו הנוכחי ודווח על מחשבות לפגיעה עצמית. **הוצע לו לפנות לקבלת סיוע פסיכיאטרי אולם הוא התנגד לכך.** הביע רצון להמשיך קבלת תמיכה טיפולית ושיקומית. **שירות המבחן שב על המלצתו להטלת צו מבחן לצד צו של"צ.**

בתסקיר המסכם מחודש מאי 21' דווח כי **הנאשם המשיך בטיפול הפרטני בשירות המבחן במשך שמונה עשר מפגשים בסך הכל**, שבמסגרתם שיתף כי נתון בתקופה משברית בחייו, דווח על הידרדרות במצבו הנפשי נוכח לחצים כלכליים עמם מתמודד ובחרדה ומצוקה על רקע ההליך המשפטי ותוצאותיו הצפויות. בנוסף עלו קשייו לשיתוף ולהיעזר בגורמי תמיכה משפחתיים וכי נוטה להתנהגות נמנעת ומסתגרת.

לאור ההתרשמות מהדרדרות משמעותית במצבו הנפשי, שמתבטאת בתחושות דיכאון, ייאוש, חוסר אונים ומחשבות לפגיעה עצמית, הומלץ פעם נוספת לפנייתו לאבחון פסיכיאטרי. לאחר הבעת אמביוולנטיות בעניין, הגמיש עמדותיו והסכים. ביום 15.3.21 **נערך לו אבחון פסיכיאטרי** ממנו עלה שעל רקע מצוקה רגשית קיימת קיימת תגובה דיכאונית חרדתית, לא עלתה התרשמות מאובדנות פעילה, **והומלץ על טיפול תרופתי והמשך ליווי רגשי. הנאשם הביע התנגדות חריפה לנטילת טיפול תרופתי** על רקע חשש מתופעות לוואי והתמכרות וביקש להמשיך בטיפול בשירות המבחן. **הובהר לו שללא הטיפול התרופתי יכולתו להיתרם מהטיפול הרגשי נפגעת ולא ניתן יהיה להמשיכו במצב זה.**

במהלך חודש מרץ חלה רגרסיה בשיתוף הפעולה של הנאשם בטיפול, הוא לא הגיע לשני מפגשים ולא יצר קשר. בשיחת ברור שנערכה עמו בחודש אפריל התחייב להמשיך שיתוף פעולה והביע נכונות לנטילת טיפול תרופתי. מאז המשיך להגיע לכל השיחות עמו.

שירות המבחן התרשם שהנאשם מתמודד עם בעיות בתחומים רבים בחייו וממיעוט גורמי תמיכה, והתחזקה התרשמותם באשר לנחיצות המשך הטיפול לשם הפחתת הסיכון. לפיכך שבו והמליצו על הטלת צו מבחן וצו

של"צ בהיקף של 250 שעות.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, הנאשם לא התייצב פעמים רבות לדיונים, בדיון הקודם שנקבע לטיעונים לעונש, טענה ההגנה שהנאשם ביצע ניסיון לפגיעה עצמית והתבקש תסקיר בעניין זה. עולה תחושה כי הנאשם עושה מניפולציות על שירות המבחן ונושא הפגיעה העצמית, ככל שהיתה כזו, לא קיבל התייחסות בתסקיר.

הנאשם פגע בערכים מוגנים של סיכון לחיים ולרכוש של משתמשי הדרך. הפגיעה בערך המוגן הוא ברף גבוה, מכיוון שתוך כדי נהיגה הוא התנגש בכלי רכב אחרים, פגע בשלושה נוסעים שפוננו לבית החולים, פנה בניגוד לכיוון התנועה וחצה ארבעה רמזורים אדומים. מדובר בשעת לילה בה הראות אינה טובה. הנאשם היה מודע למעשיו, והוא נמלט מפני השוטרים לאחר שהללו הזדהו בפניו. היו לנאשם מספר הזדמנויות שבהן יכול היה לחדול ממעשיו, אחת מהן היתה כאשר עוכב בשנית על ידי השוטרים, אך הוא בחר לברוח ולהתחיל מחדש בנהיגה פרועה. נוכח נסיבות העבירה והפסיקה עתרה המאשימה למתחם עונש הנע בין 3 ועד ל-6 שנות מאסר בפועל.

הנאשם צעיר, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי, נעדר עבר פלילי ועברו התעבורתי כולל עבירה קלה. בעניינו הוגשו שלושה תסקירים. בתסקיר הראשון הוא הסביר את האירוע על רקע סערת רגשות והיעדר שליטה על חייו. הוא הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי. עד לאותה עת לא השתלב בכל טיפול, הוא הופנה לתוכנית "יתד" מחוץ לשירות המבחן, אך שירות המבחן לא מסר אם אכן השתלב במסגרת זו. בתסקיר השני נמסר שהנאשם שולב בטיפול פרטני והשתתף ב-9 פגישות, הביע חרדה מהעתיד והדרדרות במצבו הנפשי אולם הוא סירב לטיפול פסיכיאטרי. שירות המבחן התרשם מצעיר בעל עמדות וערכים תקינים, אך בעל קשיים בהתמודדות עם לחצים. להערכת שירות המבחן, מאסר ולו בדרך של עבודות שירות יביא להידרדרות במצבו הנפשי, אך בעניין זה מובן שכלא מביא להידרדרות נפשית כמעט לכל נאשם שזו עבירתו הראשונה ולכן יש לדחות שיקול זה. הדיון הקודם נדחה בעקבות הודעה לבית המשפט על ניסיון פגיעה עצמית של הנאשם ובתסקירו המשלים שירות המבחן כלל לא התייחס לכך אף שבגין דווח זה הוא הופנה לקבלת תסקיר משלים. במהלך הדחייה עלה שהנאשם המשיך בטיפול הפרטני ועד כתיבת התסקיר התקיימו 18 מפגשים. תוארה מצוקה נפשית בשל לחצים כלכליים וחרדה מההליך, כאשר אלה מאפיינים כל נאשם העומד בפני סיכון למאסר ובכך הנאשם אינו שונה מאחרים. שירות המבחן הציע לנאשם לפנות לטיפול פסיכיאטרי נוכח דיווחו על ייאוש ומחשבות על פגיעה עצמית. הפסיכיאטר לא התרשם מאובדנות פעילה והמליץ על טיפול תרופתי בליווי תמיכה נפשית. הנאשם גילה התנגדות חריפה לנטילת טיפול תרופתי ושירות המבחן העריך כי ללא הטיפול התרופתי יפגע הטיפול וכי לא ניתן יהיה במצב זה להמשיך ללוות אותו. בחודש מרץ חלה נסיגה והוא הפסיק להתייצב לפגישות, לאחרונה הוא הסכים להתחיל לקחת את הטיפול התרופתי. לא התקבל כל מידע האם הנאשם החל לקחת את הטיפול התרופתי או מתמיד בנטילתו וזאת לאחר ששירות המבחן מצא שלא ניתן לטפל בו ללא הטיפול התרופתי. במצב זה כאשר הנאשם הוא שבוחר את הדרך הטיפולית ולא מטפלו, לא ניתן לקבוע כי מתקיים הליך שיקומי.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש בתחתית מתחם העונש, נוכח היותו ללא עבר פלילי והשתתפותו בשיחות הטיפוליות, וזאת לצד מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעי העבירה.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אורי קינן, מדובר באדם שבמשך תקופה ארוכה ולמרות קשיים מאוד גדולים - נפשיים ואחרים, הוא מצליח לגייס כוחות ולשתף פעולה עם שירות המבחן. הנאשם מסר כי רכש את התרופות שאליו התייחס שירות המבחן, ונטל אותן מזה כשבועיים.

קיימת בעייתיות בעבירה הזו. כיום המצב החוקי הוא שקיימת עבירה של נהיגה רשלנית ועבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ומדובר בשתי קצוות. בתי המשפט נטלו את החירות להפעיל יד רחבה בקביעת מנעד רחב מאוד של גזרי דין

החל מ-6 חודשי עבודות שירות ועד לעונשי מאסר חמורים.

המאשימה טענה לחבלות בגוף, אולם אלה לא הוצגו. הדחיות שהיו בדיונים אפשרו לבית המשפט לראות שמדובר בבחור שזו אינה דרך חייו ומדובר באפיזודה חד פעמית. שירות המבחן סבור שמדובר באדם שאין לא מוטיבים עברייניים, אלא אדם שזה לו אירוע חד פעמי. בהתאם לפסיקה במצבים דומים עתרה ההגנה למתחם עונש הנע בין 6 חודשי עבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר.

במקרה זה אין מדובר רק בפוטנציאל שיקומי, אלא בהליך שיקומי של ממש. הנאשם מגיע לפגישות בשירות המבחן. אף שלא הגיע לשתי פגישות, הוא מתמיד בהגעתו וכן החל בנטילת הטיפול התרופתי. הוא נמצא בקשר עם שירות המבחן במשך שנתיים, החל מתקופת המעצר והם התרשמו שאפילו עונש של עבודות שירות יגרום לו לנזק ומוכן מכך שעונש של מאסר בפועל יהיה אסון עבורו. הנאשם עושה מעשים כבירים כדי להשתקם, הוא עזב את לימודיו כדי לפרנס את משפחתו, התגייס לצבא כלוחם ונפצע. החל ללמוד במכינה, הוציאו את המשפחה מהבית כי אביו חלה והפסיק לפרנס. הנאשם עובד כמחסנאי באופן יציב. שירות המבחן התרשם שבמשך שנים הוא התמודד עם קשיים במשפחה, לחץ, פגיעות רגשיות ולמרות זאת עברו נקי, ללא התנהלות עבריינית והוא באמת מנסה למצוא כיוון בחייו. הנזק שייגרם למשפחתו אם יוטל עליו מאסר הוא רב כיוון שהנאשם משמש ציר מרכזי במשפחתו. ההגנה עתרה לקבל את המלצת שירות המבחן ולגזור עליו עונש של צו של"צ, ולחילופין להטיל עליו עבודות שירות.

7. הנאשם התנצל על מעשיו, רוצה להוכיח שהוא ראוי להזדמנות שניה ולזכות באמון המדינה. תמיד שיתף פעולה והיה נוכח פרט למפגש אחד. מאז חודש אוקטובר 19' ועד לחודש אוגוסט 20' היה במסגרת לימודים תוך כדי הקשר עם שירות המבחן. רק בסוף חודש מרץ 21' אבחנו אותו והוא התלבט באשר לנטילת הכדורים ולבסוף לקח את המרשם. המעשה שעשה והחרדות שמלוות אותו השפיעו על חייו וטלטלו אותו, מעולם לא היה במצב דומה לזה. כל חייו היו תקינים. מקווה שיסלחו לו ויתנו לו את הזכות להשתקם כיוון שהכלא אינו מקום משקם ובוודאי שלא במצב הסוציאקונומי שלו.

דיון - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

הערכים החברתיים אשר נפגעו הם סיכון חייהם, שלומם ורכושם של המשתמשים בדרך, ופגיעה בתחושת הביטחון של הציבור. הימלטות משוטרים אשר מובילה למרדפים בכבישי ישראל פוגעת קשות בביטחון הציבור, בביטחון גורמי אכיפת החוק, ומסכנת באופן משמעותי את הביטחון האישי של המשתמשים בדרך. תופעת הנהיגה הפראית במהלך מרדפים עם המשטרה, תוך הפרה גסה של חוקי התנועה, יוצרת סיכון רב וחמור לכל הנוסעים בדרכים, ופוגעת בסדר הציבורי. תופעה זו אף מבטאת זלזול מופגן ובוטה בגורמי אכיפת החוק, והעדר מורא החוק. במקרים של מנוסה מרשויות החוק, הערכים החברתיים כוללים גם את יכולתן של הרשויות לאכוף את החוק ולהביא עבריינים לדין. בשל כך קיים צורך, ככלל, להטיל ענישה מחמירה בגין עבירות אלה (ראו ע"פ 4763/17 **ותד נ' מדינת ישראל** [29.1.18]; ע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** [29.12.14]; ע"פ 8664/19 **בכר נ' מדינת ישראל** [8.3.20] וע"פ 4626/20 **גולדשטיין נ' מדינת ישראל** [4.4.21]).

9. בבחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** יש להבחין בין מדרגי ביניים של חומרה בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בהתחשב בין היתר בפרמטרים הבאים: המניע והרקע לבריחה מהשוטרים (נהיגה ברכב גנוב, בשכרות, בפסילה או ללא רישיון); אורך ומשך המרדף; האם הנאשם התנגש בכלי רכב אחרים או פגע בהולכי רגל ומה הנזקים שנגרמו כתוצאה מהתאונה (לגוף או לרכוש); פוטנציאל הסיכון שנגרם, והאם נמנעה פגיעה רק בשל פעולה של נהגי כלי רכב אחרים (סטייה מהמסלול או בלימת חירום) או בשל כך ששוטרים והולכי רגל נסו כדי להימנע מפגיעה; הפרת

חוקי התעבורה במהלך ההימלטות (נהיגה באור אדום, נגד כיוון התנועה, מעבר בין נתיבים, קו חציית הפרדה לבן, נהיגה במהירות מופרזת).

במקרה הנוכחי, בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא **ברף בינוני**. הנאשם נמלט משוטרים שהורו לו לעצור בשל עבירת תנועה, סטה בפתאומיות והחל בנסיעה כאשר הוא מבצע עבירות תנועה רבות ומסוכנות כגון מעבר בארבעה צמתים כאשר האור ברמזור אדום, פנה בכיכר נגד כיוון התנועה ובהמשך ביצע פניית פרסה בניגוד לכיוון התנועה פעמיים. כתוצאה מנהיגתו הפרועה פגע ברכב חונה ובשני כלי רכב שנסעו בכביש ושלושה מנוסעי כלי הרכב נפגעו באופן שאינו חמור ופזונו או ניגשו לבית החולים.

עם זאת, לא בוצעו עבירות פליליות נלוות והנאשם לא היה בפסילה (ראו והשוו סעיף 14 בהנחיית פרקליט המדינה מס' 2.17).

על חומרת העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי הקבוע בצדה, של 20 שנות מאסר.

בכל הנוגע לטענות ב"כ הנאשם בנוגע לקשיים בעבירה עצמה, אשר אין בה חלופות ביניים, בין העבירה החמורה לפי סעיף 332 בחוק העונשין, לבין העבירה הקלה יותר לפי סעיף 338 בחוק, ובהתאם למקרי הביניים השונים, אין לי אלא להפנות לדבריי בת"פ (מח' מר') 64383-02-20 **מדינת ישראל נ' גבאלי** (פיסקה 18) (6.4.21).

10. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם נדרש על ידי שוטרים שהיו בסיוור שגרתי, לעצור את רכבו לאחר שהבחינו כי אוחז בידו מכשיר טלפון בעת נהיגתו. הנאשם הנהן בראשו בהסכמה ואז סטה לפתע מנתיב נסיעתו, ביצע פניית פרסה והחל בנסיעה מהירה. בהמשך ביצע פניית פרסה נוספת וחצה צומת כשהרמזור בו אדום. הנאשם המשיך בנסיעה פרועה, נסע בין שני נתיבי נסיעה, פנה בכיכר נגד כיוון התנועה, חצה שלושה צמתים נוספים כשהאור ברמזור אדום, עד שהשוטרים איבדו עמו קשר עין. השוטרים שערכו סריקות באזור מגוריו של הנאשם, הבחינו בו כשהוא יושב ברכבו בצד הדרך, וכאשר הם התקדמו לעברו, הנאשם החל שוב בנסיעה, ביצע פניית פרסה ותוך כך פגע ברכב חונה. אחד השוטרים כיוון את אקדחו לעבר הנאשם במטרה להרתיעו וצעק לו לחדול מנסיעתו, אך הנאשם לא נענה לקריאותיו, המשיך בנסיעה וביצע פניית פרסה נגד כיוון התנועה ובהמשך ביצע פעם נוספת פניית פרסה נגד כיוון התנועה. כאשר הגיע לצומת, ניסה להמשיך בנסיעתו בין שני נתיבי התנועה וכתוצאה מכך פגע בשני כלי רכב.

העבירה בוצעה ללא תכנון מוקדם וההמלטות מהשוטרים הייתה ספונטנית ואימפולסיבית. עם זאת, קיימת חומרה רבה בכך שלאחר שחלקו הראשון של המרדף הסתיים, השוטרים איבדו קשר עין עמו, והנאשם כבר עצר את רכבו בצד הדרך, ואז השוטרים איתרו את הנאשם יושב ברכבו באזור מגוריו - הנאשם בחר לשוב ולהימלט מהשוטרים פעם נוספת, ואז התחדש המרדף, ונגרמו הפגיעות בגוף וברכוש. בשלב זה, לאחר שעצר את רכבו, והייתה לנאשם שהות לשקול את המשך מעשיו, הוא בחר לשוב ולהימלט מהשוטרים.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה קשורות בקשייו בהתמודדות עם מצבי לחץ ונטייה להתנהגות אימפולסיבית ובלתי מווסתת. בהקשר זה יצוין, כי עבירה זו של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בנסיבות של הימלטות משוטרים, מבוצעת על פי רוב, לא מתוך הפעלת שיקול דעת רציונלי ותועלתני, אלא באופן ספונטני ואימפולסיבי.

הנזק הפוטנציאלי בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הוא רב וכולל סיכון משמעותי לפגיעה בחיי משתמשי הדרך וברכושם. בפועל נגרם נזק לשלושה כלי רכב ונזקי גוף לשלושה נוסעים: ש.ל ופנתה לבית החולים על ידי מד"א בגין כאבים בגב ובצוואר, ב.פ פונתה לבית החולים בגין כאבים ביד ימין ומ.ב ניגש לבית החולים לאחר שנחבל בעורף ובאמה.

11. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת יש לתת את הדעת למדיניות הענישה המחמירה בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. בהלכת אבולקיעאן (ע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נ' אבולקיעאן** [11.11.04]), הושת עונש של 4 שנות מאסר על נאשם שהורשע בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה בנסיבות של מרדף והודגשה צפיית בית המשפט העליון כי רמת הענישה שאותה הכתיב, תיושם בפועל על ידי הערכאה הדיונית. בית המשפט העליון הבהיר כי הלכת אבולקיעאן עומדת על כנה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין בהקשר של מתחם העונש ההולם (ראו: ע"פ 285/13 **מוסטפא נ' מדינת ישראל** [24.10.13]; ע"פ 5981/15 **מדינת ישראל נ' סלוצקי** [5.7.16]).

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 6059/15 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (10.8.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה ותעבורה. הנאשם נהג ברכב ללא רישיון, עוכב לתחנת משטרה, ושוחרר. לאחר מכן, הנאשם פתח בנסיעה פרועה כשניידת משטרה דולקת אחריו. הנאשם חצה צמתים ברמזור אדום, ביצע עקיפות מסוכנות שאילצו נהגים לסטות מנתיב נסיעתם ולבלום בלימות חירום. הנאשם אף פגע עם רכבו בניידת משטרה. לבסוף התנגש בגדר הפרדה ונעצר. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר** והשית עליו עונש של **5 שנות מאסר בפועל** ובמצטבר הופעלו עונשי מאסר מותנים.

ב. בע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** (2.8.15), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר ונהיגה בזמן פסילה. הנאשם נהג ברכב נגד כיוון התנועה, שוטרים שחלפו במקום כרוזו לו לעצור, אולם הנאשם פתח בנסיעה מהירה ופרועה במהלכה עקף כלי רכב בצורה מסוכנת, נכנס לצומת ללא מתן זכות קדימה, חצה צמתים באור אדום, נסע על שטחי הפרדה ונגד כיוון התנועה ונעצר לאחר שניידת משטרה התנגשה בו. הנאשם יצא מהרכב ונמלט רגלית. לנאשם עבר פלילי קל. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **50 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 1520/16 **אלוראסנה נ' מדינת ישראל** (24.11.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר ושהייה בלתי חוקית בישראל. הנאשם נהג ברכב ללא חגורת בטיחות וכשהתבקש ע"י שוטר לעצור עם רכבו החל לנסוע במהירות רבה, לא נתן זכות קדימה, נסע בנתיב הנגדי ואילץ נהגים לסטות ממסלולם, ולבסוף איבד שליטה על הרכב, עלה על כיכר והתנגש בעץ. הנאשם יצא מהרכב ונמלט רגלית. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש נפרד לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והעמידו על 3 עד 5 שנות מאסר**, והשית על הנאשם עונש של **42 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 4277/14 **אלזבידי נ' מדינת ישראל** (28.5.15), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רישיון והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם נהג ברכב עם אדם נוסף. רכב משטרתי סמוי נסע אחריהם וכרז לו לעצור ואולם הוא החל להימלט למרות שהנוסע ברכב הפציר בו לעצור. הנאשם פנה בפזיזות בצומת, חלף באזור מגורים באופן שחייב נהגים לסטות, והמשיך בנהיגה מהירה בדרך עפר צרה וגם שם נאלצו מכוניות לסטות מדרכן. לבסוף עלה על תלולית עפר ונעצר. הנאשם נמלט רגלית עד שנעצר. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין שנתיים וחצי ועד ל-5 שנות מאסר**.

הנאשם ללא עבר פלילי נדון לעונש של **42 חודשי מאסר**.

ה. בע"פ 1896/20 **בשארה נ' מדינת ישראל** (14.10.20), קיבל בית המשפט העליון ערעור נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ונהיגה בזמן פסילה. הנאשם נהג בעיר וכאשר שוטרים בניידת סימנו לו לעצור, הוא החל להימלט, חצה מספר צמתים באור אדום וחצה קו הפרדה רצוף. לבסוף עצר את רכבו ונמלט רגלית עד שנתפס על ידי השוטרים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 24 ל-54 חודשי מאסר**. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי אך בעל עבר תעבורתי מכביד, נדון לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל והופעל במצטבר מאסר על תנאי בן 3 חודשים. בית המשפט העליון קבע כי אין מדובר בעונש מחמיר, ואולם לנוכח התהליך המשמעותי שעובר הנאשם בבית הסוהר, יופעל המאסר המותנה בחופף כך שהנאשם ירצה עונש של **24 חודשי מאסר**.

ו. בע"פ 4763/17 **ותד נ' מדינת ישראל** (29.1.18), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו, בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר ונסיעה נגד כיוון התנועה. הנאשם נהג בניגוד לכיוון התנועה באופן שגרם לנהגים אחרים לסטות כדי לא להיפגע, חצה מספר צמתים ברמזור אדום, עבר בין נתיבי התנועה והמרדף הסתיים כאשר רכבו התנגש בתולולית עפר והנאשם נמלט רגלית מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר** בפועל והשית על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, אשר החל בהליכי שיקום, עונש של **20 חודשי מאסר**.

עיינתי אף בפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם, שבה הוטלו על נאשמים עונשים קלים יותר, לרבות בדרך של עבודות שירות (למשל, ע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' אלקרעאן** [8.12.13]), ואולם סבורני כי פסיקה זו אינה משקפת את מדיניות הענישה הנוהגת, אלא את הנסיבות המיוחדות של אותם מקרים.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל משנתיים ועד ל-4.5 שנות מאסר בפועל**.

חריגה מהמתחם

14. כידוע, בית המשפט רשאי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. ככלל, הפרמטרים המרכזיים אשר מצביעים על סיכויי שיקום הם המוטיבציה שהפגין הנאשם להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה (במקרה שבו קיים נפגע עבירה). בהקשר זה נקבע בפסיקה כי שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשויים להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א) לחוק. דברים אלה זוכים למשנה תוקף מקום בו מדובר באדם צעיר ונעדר עבר פלילי (ראו דברי כב' השופטת ד' ברק ארז בע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** [18.4.18]). בכל הנוגע למידת החריגה מהמתחם, ככלל קיימת קורלציה בין מידת השיקום, לבין מידת החריגה מהמתחם.

במקרה הנוכחי, כפי שיובהר להלן, לא ניתן לקבוע כי הנאשם עבר הליך שיקומי משמעותי, לרבות שינוי עמוק בהתנהגותו ובדרך חשיבתו, באופן שיצדיק חריגה משמעותית לקולה ממתחם העונש, עד כדי הסתפקות בעונש של עבודות שירות, וממילא לא ניתן להסתפק בעונש צו של"צ כהמלצת שירות המבחן. עם זאת, ניתן לחרוג מהמתחם, תוך הסתפקות בעונש מאסר בפועל נמוך מהרף התחתון של המתחם, אשר נקבע על 24 חודשי מאסר בפועל.

15. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירי שירות המבחן החל מחודש אוקטובר 20' ועד חודש מאי 21'. בתסקירים תוארו קשייו של הנאשם בהסתגלות ובתפקוד במסגרות חיי השונות, כאשר למרות הקשיים הוא הצליח לגייס כוחות ולעמוד בנדרש ממנו. כך למשל לאחר שנשר ממערכת החינוך בכיתה י', השתלב בפנימייה וסיים 12 שנות לימוד ותעודת בגרות. בהמשך שוחרר משירות צבאי לאחר ארבעה חודשי שירות מחמת אי התאמה, ואף על פי-כן התנדב לשירות לאומי למשך שנה וחצי. בשנים האחרונות עבד כמחסנאי ביציבות תעסוקתית, ולמד במכינה קדם אקדמית. מנגד יצוין, כי מגיל 20 החל לצורך סמים מסוג קנאביס והוא שלל קיומה של בעיית התמכרות לסמים.

במסגרת צו פיקוח מעצרים שהוטל על הנאשם בחודש דצמבר 19', הוא הופנה לתוכנית ייעודית לצעירים - "יתד" מחוץ לשירות המבחן ואולם לא נמסר האם הוא אכן השתלב במסגרת זו. באותה התקופה עמד הנאשם בקשר עם שירות המבחן והביע רצון במציאת פתרונות מקדמים בהיבט האישי. שירות המבחן התרשם שלנאשם מערכת ערכים נורמטיבית, הוא בעל כוחות וממוקד בפיתוח אישי ושמירה על אורח חיים נורמטיבי. הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירה והביע נכונות להשתלב בטיפול לרכישת כלים להתמודדות מקדמת במצבי דחק. שירות המבחן העריך כי נשיאה בעונש של מאסר בפועל, אף בעבודות שירות, תביא לנסיגה במצבו הרגשי ותפגע בפניות שלו לעבור הליך טיפולי משמעותי. לפיכך, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן לצד צו של"צ. בהמשך דווח שהנאשם שולב בטיפול פרטני בשירות המבחן שהחל מחודש נובמבר 20', הוא מגיע בקביעות למפגשים ומשתף בקשייו. העבודה הטיפולית התמקדה בקשייו להתמודד עם מצבו הכלכלי והחובות שצבר וכן החרדות שעמן הוא מתמודד סביב ההליך המשפטי ותוצאתו הצפויה, ובמהלך השיחות, התייחס הנאשם באופן מעמיק וביקורתי לעבירה שביצע, מכיר בבעייתיות ובסיכון שבה, ובפגיעתו באחרים וברכושם. כבר בתסקיר שהוגש בחודש פברואר 21' צוין שירות המבחן שלנוכח ההתרשמות מהידרדרות במצבו הנפשי של הנאשם, ודווחו על מחשבות לפגיעה עצמית, הוצע לו לפנות לבדיקה פסיכיאטרית ואולם הוא התנגד לכך.

בתסקירו המסכם צוין שירות המבחן שהנאשם שיתף במסגרת הפגישות הפרטניות בנוגע להתדרדרות במצבו הרגשי הכוללת תחושת דיכאון, חוסר אונים ומחשבות על פגיעה עצמית. אף שהביע אמביוולנטיות בעניין, פנה בסופו של דבר לבדיקה פסיכיאטרית, ממנה עלה כי על רקע מצוקתו הרגשית קיימת תגובה דיכאונית חרדתית, ללא אובדנות פעילה, והומלץ על טיפול תרופתי לצד המשך ליווי רגשי. הנאשם הביע התנגדות לנטילת התרופות והובהר לו שללא הטיפול התרופתי הנדרש במצבו - לא ניתן יהיה להמשיך את הטיפול הרגשי. בשלב זה חלה נסיגה בשיתוף הפעולה שלו, הוא לא הגיע לשני מפגשים ולא יצר קשר. בראשית חודש אפריל 21 תואמה עמו פגישה באמצעות בא-כוחו שבמהלכה התחייב לשתף פעולה והביע נכונות לנטילת הטיפול התרופתי. מאז המשיך להגיע בעקביות למפגשים בשירות המבחן. בסך הכל השתתף הנאשם ב-18 מפגשים פרטניים בשירות המבחן. בדיון הטיעונים לעונש מסר הנאשם כי החל בנטילת הטיפול התרופתי כשבועיים טרם הדיון.

16. המסקנה אשר עולה מתסקירי שירות המבחן היא שהנאשם מצוי בשלב ראשוני יחסית של טיפול, שעסק עד כה בעיקרו בהתמודדות הרגשית עם המצוקה שחוה בקשר למצבו הכלכלי הקשה ולחרדה שחוה נוכח ההליך הפלילי ותוצאותיו הצפויות, תוך שהוא מגלה מצוקה רגשית ניכרת וסובל מתגובה דיכאונית חרדתית בה סירב לטפל כנדרש עד לאחרונה. עם זאת, במהלך השיחות, התייחס הנאשם גם באופן מעמיק וביקורתי לעבירה שביצע, מכיר בבעייתיות ובסיכון שבה, ובפגיעתו באחרים וברכושם, וניכר כי קיימת תועלת בטיפול. כאמור לעיל, שירות המבחן המליץ לנאשם לפנות לבדיקה פסיכיאטרית, אולם תחילה הוא סירב לכך. בהמשך, שירות המבחן שב והמליץ לו לפנות לבדיקה פסיכיאטרית ולאחר שהביע אמביוולנטיות בעניין, הסכים ונבדק. הומלץ על טיפול תרופתי, אך הנאשם התנגד תחילה ליטול את התרופות ושירות המבחן הבהיר לו כי ללא נטילת הטיפול התרופתי נפגעת יכולתו להיתרם מהטיפול ולא ניתן יהיה להמשיכו. בהמשך לכך חלה נסיגה בשיתוף הפעולה מצדו והוא נעדר משני מפגשים וניתק קשר. בחודש אפריל הוא הביע נכונות להמשך שיתוף פעולה ושב לפגישות סדירות. כמו כן הסכים לנטילת הטיפול התרופתי ולדבריו כשבועיים טרם הדיון בשלב הטיעונים לעונש החל בנטילתו.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי בעודו במצב נפשי כמתואר, האפקטיביות של הטיפול אמנם קיימת, אך אינה גבוהה. עם זאת, הנאשם השתתף ב-18 מפגשים טיפוליים פרטניים, במשך תקופה של למעלה מחצי שנה, ושירות המבחן התרשם אודות נחיצות המשך שילובו בתוכנית טיפול, לצורך הפחתת הסיכון, וליווי רגשי. לפיכך, סבורני כי הנאשם טרם השתקם, אך ניתן לקבוע שקיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם, כנדרש בסעיף 40ד(א) בחוק.

17. בעת קביעת מידת החריגה ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום יש לבחון את השלב בו מצוי הנאשם בהליך השיקומי - האם בראשיתו, בעיצומו או בסופו, מידת התקדמותו בטיפול בכל הקשור בגורמי הסיכון במצבו והאם הטיפול נותן מענה לגורמי הסיכון הקשורים בביצוע העבירה.

במקרה זה, הנאשם בעל יכולות וכישורים, ללא עבר פלילי, אינו מאופיין בדפוסים עבריינים, תפקד באופן חיובי במסגרות חיו למרות קשייו, שמר על יציבות תעסוקתית וגילה אמפתיה כלפי נפגעי העבירה וחרטה. שירות המבחן התרשם כי להליך המשפטי אפקט מרתיע עבורו. הנאשם השתתף ב-18 מפגשים טיפוליים פרטניים. אף על פי כן, הוא מצוי כאמור, בשלב מוקדם יחסית של ההליך הטיפולי, וזאת בשים לב לכך שנדרש תחילה איזון במצבו הנפשי, לשם יעילות הטיפול בהפחתת הסיכון במצבו של הנאשם. תקופת הטיפול מאז חודש נובמבר 20' אינה ארוכה, והיא כללה גם רגרסיה בשיתוף הפעולה של הנאשם עם הטיפול. בנסיבות אלה, קיימת הצדקה לחריגה ממשית מהמתחם, אך לא עד כדי ענישה שלא בדרך של מאסר מאחורי סורג ובריה.

נוכח האמור, כאשר נקבע כי קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם, הנמצא בשלב מוקדם יחסית של הליך טיפולי בשירות המבחן, יש לאפשר חריגה ממשית ממתחם העונש, אך זאת מבלי שיהיה בכך כדי לוותר על עקרונות ענישה נוספים, לרבות הלימה והרתעת הרבים. סבורני כי עונש של צ"צ ואף עונש של עבודות שירות המבחן במקרה זה, יוביל לפגיעה בלתי מידתית בעקרונות אלה. זאת בהתחשב בהיקף המוגבל של ההליך השיקומי שעבר הנאשם. לפיכך, לא מצאתי לקבל את המלצת שירות המבחן להטלת עונש של צ"צ, ואף לא להסתפק בעונש של עבודות שירות, ואולם סבורני כי יש לתת להמלצה זו משקל במכלול השיקולים, ולחרוג לקולה באופן ממשי ממתחם העונש ההולם, תוך הסתפקות בעונש מאסר בפועל נמוך מהרף התחתון של המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם כבן 26, אשר על אף קשייו להסתגל למסגרות חיו, הצליח לגייס כוחות ולפעול לקידום מצבו כך שסיים בהצלחה את לימודי הבית הספר ובשירות הלאומי. בהמשך גילה יציבות תעסוקתית והשתלב בלימודי מכינה. בתקופה האחרונה מתמודד עם קשיים רגשיים ואובחן כסובל מתגובה דיכאונית חרדתית על רקע מצוקה רגשית סביב מצבו הכלכלי ומצבו המשפטי. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהיותו מאסר ראשון ובפרט נוכח מצבו הרגשי המתואר, ולאור הערכת שירות המבחן, שלפיה מאסר בפועל, ולו בדרך של עבודות שירות יביא להידרדרות במצבו הנפשי. כמו כן, מאסר בפועל לתקופה ממושכת יקשה על בני משפחתו לאור מצבם הכלכלי הקשה ותמיכתו הכלכלית של הנאשם בהם.

הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה ואמפתיה כלפי נפגעי העבירה. הוא הביע נכונות להשתלב בטיפול לשם רכישת כלים להתמודדות מקדמת במצבי דחק ושולב בטיפול פרטני בשירות המבחן. לאחרונה אף החל בטיפול תרופתי פסיכיאטרי לשם איזון מצבו הרגשי. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן לאורך זמן והביע מוטיבציה להמשך הטיפול בו.

הנאשם נעדר עבר פלילי, וניכר כי ביצוע העבירה חריג לאורחות חיו. הוא שומר על יציבות תעסוקתית. עברו התעבורתי כולל הרשעה יחידה מחודש מרץ 19' בעבירת נהיגה באור אדום בגינה נדון לקנס. עוד נתתי דעתי לחלוף הזמן הקרוב עמוד 10

לשנתיים מאז ביצוע העבירה ולכך ששהה בבית המעצר כ-11 ימים.

19. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לגורמי הסיכון במצבו של הנאשם הכוללים את קשייו בוויסות ובשליטה עצמית במצבי דחק וקושי בהתמודדות מקדמת במצבים בהם חווה חוסר אונים, תסכול וכעס.

20. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש החורג באופן ממשי ממתחם העונש אך לא עד כדי עבודות שירות, לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירה בגין הנזקים שגרם.

סוף דבר

21. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **13 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו החל מיום 14.9.19 ועד ליום 25.9.19.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.
- ג. פיצוי בסך ₪ 6,000 אשר יחולק באופן שווה בין שלושת הנוסעים שנפגעו בתאונה שפרטיהם ימסרו על ידי המאשימה. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.10.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי. ככל שקיימת הפקדה בהליך המ"ת, ישולם הפיצוי מתוך ההפקדה, ויתרת ההפקדה תושב למפקיד, לאחר התייצבות הנאשם לתחילת ריצוי מאסרו והגשת הודעה על כך לבית-המשפט.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדירים ביום 6.9.21 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון וגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787336, 08-9787377.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' אב תשפ"א, 11 יולי 2021, בנוכחות הצדדים.